

Octavian Goga

22 Noiembrie

Cărbunii și or arden vatră
 În nopti de am răpiti să goi,
 În stînd la lespedeza de piatră
 Să te gîndești c-am așteptat-nou.

Tarcuș din vînt
 De jăratic
 Vor băsări scîntei - scîntei -
 Să stii că vîsul meu sălbatic
 Să meargă apărută în ei.

— S

O. Goga, manuscris din noiembrie, 1916

Carnaval

E carte sfântă - Dragoste și vîrse
Către-nicea de vîlănuș nouă
 Din sufletele noastre amintorii
 Său coborât aici cu singe scrise.

Din tot ce am ne sătură nouă
 Dacă vîntore nu margini de abise
 Său pește credință nu boala deschise.
 Ca pește levadă străpînă grei de zonă.

Se scurge vîntul să devură și fil
 Alirean meu, dar tu n-ai poftă ca luce
 Carnaval drag cu ingăbenit fil.

Ter-oacă voi, ca'n bîngilea esternă,
 Un rîs frumos pe vîcă și mă'uzenue,
 Căci voi nu urmă să mi-l asternă sub p

Tari, 4 Dec., 1920.

Manuscris, din 4 decembrie, 1920

Datorie

Ciurea, 10/1 1922.

Te vîz și deal în largul de Zămbătă,
Bătrân singur, stejarul e de joasă,
Sub hîrtă lui via cordi de căseagă,
Cînt multădată mărăcini prind să căte.

Tot' în mojar e gal, e trig și groapă
S-a luxilor plăminînd seclavată
Din cauză căd în urante; și varată
Că în separarea ura mai neglijată ...

El mut și blind, să fără să se uleiine,
Acolo unde 'n rîzor și urgie,
Blestemeul răzăcimile să tine ...

Ca împăcare în fundind povara,
Iufăjurat în vecchia lui minărie,
E neajunsat - vizagi primăvara

Valul care vine

Ei la mal se fringe,

Valul vede bine

Sufletul-nu cum plinge

Călător mîneag pe ape, sufletește-nu cum plinge.

-
Plinge și frescă

Că într-o ~~delicatesă~~ zi pustie,

O privighetări

Prinsă 'n ~~delicatesă~~ colivie, colivie.

Briata naștere măiastră, mîna 'n ~~delicatesă~~.

-
Mare - apă și flută,

Tainică și albastră,

Spune-nu cînd mai ciute

Pasărea măiastră?

Cînd mi ciute ca pe nemuri - naștere măiastră?

Manuscrisul unei poezii inedite, dedicată Veturiei Goga,
la 8.II.1920

Scrisoare adresată de
O. Goga soției sale, Veturia

Martie, i Aprilie,

Dândă scumpa mea,

E prima mea; am 43. Anunțuri bune genul vîlci, sau săli,
de nemulți, clipe hârtig și amenință deasupra cu bucurii
nuntră pîna de mină și ca speranță ce mai sunt.
Să de zina mea, mă grătesc la tine, singură
nu pot să te ceară multă răspîn, singura temelie
te care cădere. De-aici din canicula astăzi de ho-
tel, unde stau în Ungaria și tacez, coborî
în mină mai adînc ca oră-cuăd, îl picant
întrăfigarea mea și gîndul e numai atîțe
acu vîtrăi și mai am, cîte vor putea să
te bucurze pe tine.

Dă-mi mină, Dândă,

și sănătă-

te Tati.

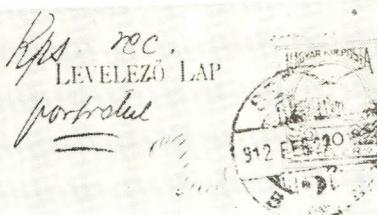
Scrisoare adresată de
O. Goga lui I. L. Caragiale

Sighetu, 22/I. 1912.

Tulbi și neam Tancule.

De după tabările celulei noile
de la Seghedin - unde mă adi-
postea o lună întreagă și
mă rugă să liberează, și doar
din urmă să trăiesc și mulți
aui. Lă ne lumenim și să
ne dospasești proșta omenească.

Nă stale iubit
retgoga.

Atâtă dorință.

I. L. Caragiale,

Deutschland Schöneberg bei Berlin
Innsbruckerstrasse 1. I.